

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

no. 4., Vol. 25., duben-April 1991.

JAKÁ POLITIKA?

V Praze si to prý cvrlikají vrabci ze všech střeš. Mezi Hradem a ministerstvem zahraničí to „nehraje“. Důvod: Diskuse a spory o zaměření československé zahraniční politiky.

Není tajemstvím, že hradní pán, prezident Václav Havel, se zamiloval do Spojených států. Ve všem, nebo skoro ve všem. Od uniformy Hradní stráže a jejího operetního střídání až po věci vážnější jako je třeba prezidentská ústava.

A není také žádným tajemstvím, že zkušený znalci světové politiky v Černinském paláci (je jich tam skutečně několik!), by raději viděli orientaci na Evropu. Spojené státy jsou příliš vzdálené, zatímco Francie, Itálie, s námi v dobrém i zlém historicky spjaté Rakousko a konečně i sjednocené Německo jsou za humny. Patříme prý do Evropy — a je to pravda — tak dělejme něco, abychom v budoucím evropském domě, který dostane silné kontury již za necelé tři roky na Západě, našli své důstojné místo.

Při vší úctě k Washingtonu, k prezidentovi Bushovi, demokratickým tradicím této supervelmoci — jen cizí a přání, láska či nenávisť, základy solidní politiky nevytvářejí. Pořebujeme si jasně uvědomit, kde je naše místo a „svaté“ nadšení vystřídat realismem. Jistě, oněch šedesát miliard dolarů, které Bush při své návštěvě republiky přislíbil, je dobrý počínek. Ale v oné euforii na Václavském náměstí se např. zapomnělo, že jen vídeňský starosta Zilk poskytl československým sousedům vyšší finanční pomoc, než první muž USA.

Ne — politika není věcí citů. Něco jiného je přátelství. To Čechy a Slováků s dnešní jedinou světovou supervelmocí už pojí velmi dlouho. Ale právě přátel by si neměli nic nahlávat. A především ten z partnerů, který teprve nedávno vstoupil opět na politickou arénu demokratického světa. Přátelství k Americe ano. Ale zůstaňme v zájmu našich národů tím, čím jsme byli, jsme a budeme — Evropané!

R. Ströbinger

"Národní Politika", Michov.

Dopis V. Havlovi

aneb: chameleon č. 1 ...

PRAHA — Bývalý generální tajemník Světového kongresu Slováků reverend D. Tábth poslal dopis prezidentu ČSFR Václavu Havlovi, v němž mj. uvedl:

„Všichni v zahraničí upíráme zraky k naší rodné vlasti. Věřte, že s nepřetržitým sledujeme události kolem suverenity Slovenska. Na generálním shromáždění Světového kongresu Slováků (SKS) v květnu loňského roku jsem navrhl, aby SKS přešel na Slovensko a tam společně s Matiči slovenských koordinoval činnost různých slovenských organizací ve světě a kulturním poli. Jestliže však SKS zůstane v zahraničí, ať se potom stane kulturní, ne politickou institucí, protože Slovensko si samo rozhodne o své budoucnosti... prohlásil jsem. Když jsem viděl, že SKS si osobuje právo vměšovat se do vnitřních záležitostí Československa, distancoval jsem se od SKS. Protože vím o tendencích zahraničních Slováků navázat na kontinuitu Slovenského státu, nechci a nemohu mít s těmito snahami nic společného.“

Změny mezi poradci

Zakladatel a vydavatel Svědectví Pavel Tigrid je novým předsedou kolegia poradců prezidenta republiky Václava Havla. Zamýšlí létat do Prahy jednou za dva týdny, aby byl Havlovi častěji k dispozici. Nemá žádné politické ambice a jak sám řekl - protože je ve věku, „kdy se zavírá krám“. Také předseda Slovenské národní rady prof. Miroslav Kusý, bývalý rektor Komenského university, chce prezidentovi více sloužit, než dříve. Stal se zástupcem vedoucího prezidentské kanceláře Michala Žantovského a vedoucím její pobočky v Bratislavě.

—————

Mluví FMZV k situaci na čs. velvyslanectví v Kanadě

K prohlášení o práci diplomatů

PRAHA — Část československé krajanské obce v Kanadě s různým stupněm intenzity kritizuje situaci a personální složení na čs. zastupitelském úřadu v kanadské Ottawě. Mluví federálního ministerstva zahraničních věcí E. Lánský v této souvislosti vydal prohlášení a poskytl ho ČTK.

Uvádí v něm mj. že se vedení FMZV situací na velvyslanectví v Kanadě několikrát důkladně zabývalo. Velvyslanec Rudolf Schuster byl do své funkce jmenován v březnu 1990 (nastoupil do ní v červenci 1990) na základě návrhu slovenských politických stran a hnutí, které jsou členy vládní koalice. Pracovní a reprezentační úkoly vykonává ve prospěch rozvoje vztahů ČSFR a Kanady na potěšné úrovni. Jak se praví v prohlášení, je to i názor vlády hostitelské země a mezinárodního společenství v Kanadě, které R. Schustera nominovalo do desítek osobností, z nichž se potom volil „Diplomat roku 1990“. Politická minulost R. Schustera — včetně jeho členství a funkce v KSČ — byla též, kteří ho do funkce navrhli a jmenovali, známa a sama o sobě není důvodem ho odvolat. Kromě kompetence v úřadu prokázal R. Schuster svoji loajalitu s demokratickým čs. režimem mj. ve funkci předsedy SNR, kterou se souhlasem rozhodujících politických sil vykonával do června 1990 — připomíná E. Lánský ve svém prohlášení.

Příčiny odvolání kulturního rady čs. velvyslanectví v Kanadě Tomáše Račka souvisí podle vyjádření mluvčího FMZV výhradně s jeho pracovními profesionálními kompetencemi. Nemají nic společného s jeho sympatiemi vůči kterékoliv z krajanských skupin a FMZV nenašlo dostatečné argumenty pro změnu svého rozhodnutí.

FMZV chápe situaci krajanského hnutí v Kanadě. S ohledem na jeho rozptýlenost a nejednotnost názorů nepovažuje žádnou skupinu za oprávněnou hovořit jménem celé krajanské obce — uzavírá mluvčí FMZV E. Lánský prohlášení k situaci na čs. velvyslanectví v Kanadě.

SVOBODNÉ SLOVO

RODÁK PRO RADNÍCI SERIÓZNÍM PARTNEREM

Pomůže hrabě městu?

Ch o t b o t (bod). - O možné pomoci hraběte Dobřenského „svému“ městu se mezi lidmi na Havlíčkověrodsku povádá leccos. Matoucí hlásek na toto téma vyšel i v jednom ústředním deníku.

„Ve skutečnosti Jelůžik nic není rozhodnuto. Hraběcí majetek nebyl před lety znárodněn najednou, ale po částech. Nikdo dnes neví, co bude rodné vráceno. Tento gordický úzel musí rozetnout právníci. Záležitosti také na konečné podobě připravovaného zákona o půdě. To vše ovlivní přímo podnikatelskou aktivitu pana Dobřenského.“ Má tajemník Městského úřadu v Chotěboři Miloš Fikar. Syn někdejšího vlastníka rozsáhlých pozemků i menších podniků působí ve Francii ve finančních kruzích. Představitelům města přišel pomoc při hledání francouzských firem, které by měly zájem o nás investovat i to je pro radnici důležité, neboť nemá do-

statek valut, aby mohla zaplatit prověřované případných zahraničních partnerů.

„Starý pan hrabě žije v Kanadě. Je to velký patriot, možná se vrátí zpátky do Československa. V dubnu bychom s ním i s jeho synem měli znovu jednat a upřesnit rozsah možné spolupráce. U rodiny, které tu žila několik století, máme jistou záruku seriózních úmyslů,“ pokračuje tajemník. V žádném případě však prý není pravda, jak se psalo v hospodářských novinách, že totiž radnice vidí v hraběti jedinou spásu města. Nicméně jde o možnost, jak rychleji zvládnout aspoň některé problémy, se kterými Chotěboř dnes zápasí.

Při nedávné krátké návštěvě čs. prezidenta Havla na Bermudách byl jeho hostitelem krajan Jaroslav Fryml.

Zůstali pohromadě ... (v plynové komoře)

Rada článků v novinách mi v uplynulých dnech připomenula, co to byl fašismus. Měl jsem tu smůlu, že po odpokání trestu v nacistické káznici jsem byl v dubnu 1943 deportován do koncentračního tábora Osvětimi a na vlastní oči jsem viděl, jak vždy v noci obloha zrudla dýmem z krematorií.

Mezi prvními, kdo byli už na jaře 1942 zabiti v plynových komorách, byli muži, ženy a děti ze Slovenska. Dne 23. března provedla Hlinkova garda rozsáhlý pogrom na bratislavské židovské obyvatelstvo. Ti byli společně dopraveni do sousedovického tábora v Sereďi a po pouhých dvou dnech vyjel odtud první transport smrti do 200 km vzdálené Osvětimi.

Transport řídili příslušníci Hlinkovy gardy. Jeden z mála vězňů, kdo Osvětimi přežil, popsal po válce odjezd takto:

... Odeházíte na práci, pokračoval zástupce velitele, člen Hlinkovy gardy seréfského tábora. Všechno je tam pro vás zařízeno. Každá panika je zbytečná. Vždyť s vámi zacházíme lidsky a stejně to bude i tam. Za práci dostanete byt, stravu i plat a budete pěkně pohromadě. Odpracujete si své a nejděle za půl roku, za rok se vrátíte.

U hlavní brány zastaví škodovka (nad pravým reflektorem dvojitý bílý kříž v modrém poli). Shrbený zástupce velitele se obrátí ke gardistům. Je jich tam 18, v černých uniformách a vyleštěných holínkách...

Jeli pomalu, celé odpovědně a celou noc a ještě za tmy byli v Osvětimi. Gardisté poodstupují stranou, nastupují Němci v uniformách SS...

Gardista ze Sereďi měl pravdu. Zůstali jsme pěkně pohromadě, až na výjimky, ale v plynové komoře. V příštích čtyřech týdnech odjely další staky ze Sereďi do Osvětimi. 4 pak do Majdanuku, celkem se 17 000 lidmi. V dubnu 1942 pak odjelo 11 tzv. rodných transportů s 10 000 nešťastníky, z nichž bylo několik tisíc dětí! A pak je následoval další transport za druhým. Mezi 15. květnem a 30. červnem bylo deportováno 18 000 slovenských občanů. Celkem do poloviny roku 1942 dosáhli počty vysídlených 52 000. Po válce se zjistilo, že téměř všichni zahynuli v plynových komorách — vrátilo se jen 284 osob. Tato hromadná vražda byla hlavním důvodem, proč dr. Tiso byl po válce odsouzen k smrti. Díky jemu měli slovenští občané „přednost“ před transporty z Terezína, odkud první transporti protektorátních Židů putoval 26. října 1942.

Po válce bylo spočítáno, že fašismus poslal na smrt za druhé světové války 85 000 až 95 000 slovenských Židů, včetně těch, kdo pocházeli z Košic a jižního Slovenska, které byly již v listopadu 1938 odstoupeny Maďarsku.

Ale po pravdě je třeba dodat, že několika málo slovenským občanům se podařilo z koncentračního tábora Osvětimi uprchnout. Díky slovákům statečných prostých slovenských lidí byli ukryti a dožili se konce války.

Všude je už demokracie, len u nás doma stále prisny, tvrdý režim.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor stotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	§ 19:00
zámoří, loď ...	§ 22:00
zámoří, letecky ...	§ 32:00

Jednou větou

Pražská "Lid. demokracie" přinesla rozhovor s krajanem sochařem Josefem Stanekem z Woodbridge, Ont. Přistěhoval se s rodinou v r. 1987. Nedávno navštívil Brno. --Kdo má zájem o knížku "Diplomatic, Consular and other Representatives in Canada", může volat v Torontě 581-1552. --Odborníci se podívají, jak je možné, že Roman Corporation, která měla v r. 1988 /když zemřel Steve Roman/ hodnotu 2 bilionů dolarů, je dnes na pokraji finančního krachu. /Viz článek v "Ottawa Citizen 15.4.91./ Ještě před rokem měla akcie firmy hodnotu \$13:50, dnes \$1:30. Presidentem společnosti je Bill James. --Revue "Canadian Geographic" přinesla zajímavý článek o našich krajanech něm. původu ze Sudet, kteří se jako sociální demokraté obávali pronásledování Hitlerem a emigrovali v počtu 1.053 do Kanady v r. 1939. O rodinách, které se usadily v okolí St. Walburg, Sask. pojednává kniha "A Way to be Free" z pera R. Schillingové. --Jan G. Frajkor sdělil redakci "Ottawa Citizen", že "není historicky pravdivé, že Slovenská Republika byla vytvořena nacisty jako vasalský stát". --J. Dobrzenský nesouhlasí s čs. zákonem, podle kterého mohou dostat svůj majetek zpět jen lidé, kteří se permanentně usadí v ČSFR. --Předseda Matice slovenské při návštěvě Kanady a USA hlásal, že 50% Slováků je pro oddělení Slovenska od českých zemí. /V dopisech ze Slovenska se tvrdí, že jde nejvýš o 10%. --Jiří Valtr začal vydávat magazín "Čtení z prerie"; adresa: 11954-145th Ave., Edmonton, Alta. T5X 1T6. Tel./403/456-2329. --"Reflex" v Praze napsal delší pojednání o prof. Vlad. Krajinovi. Mnozí se domnívají, že by se měl vrátit jako předseda čs. strany nár. socialistické do Prahy, aby zabránil dalším zmatkům ve straně. --Předseda tzv. Svet. kongresu Slovákov, hokejista Marian Šťastný, napsal také dopis prez. Havlovi a požádal ho, aby se postaral o to, aby p. M. Žantovský přestal s urážkami slovenského národa. /Proč jen nenapsal přímo p. Žantovskému? --

Stojí Československo o zahraniční kapitál?

"Lidové Noviny", Praha.

Slyšeli jsme po celý rok ze všech stran, čteme v dopisech, v novinách a časopisech výzvy ke krajanům: "Čekáme na vaši podporu, potřebujeme vaši radu, pomoc, zkušenosti." Přestože se mezi krajany našlo dost ochotných a obětavých, připravených pomoci, stále se celkem nic neděje. Pokusím se na jednom příkladu ukázat proč.

Mám přítele. Jmenuje se Andy. Narodil se v Americe českým rodičům, mluví plynule česky a je velký přítel Československa. Pracuje jako prezident brazilské odbočky americké firmy, která vyrábí nemocniční přístroje a lékařské nástroje. Tato firma investuje ve více než 15 zemích. Andy začal u firmy jako 26letý, brzy se stal asistentem prezidenta, ředitelem mezinárodní divize, pak ředitelem pro plánování a dnes je prezidentem velmi úspěšné brazilské odbočky.

Před časem Andyho společnost nabídla Brazílii pomoc ve vybudování podniků na lékařské přístroje a zařízení, se 100% účastí americké firmy. Americká společnost pro začátek investovala 100 000 dolarů na zakoupení malého podniku s 60 zaměstnanci, který vyráběl jednoduché přístroje, naprosto nevyhovující dnešním požadavkům. Vypůjčila si 2 milióny dolarů na zařízení, provoz, zapracování dělníků a schopné lidi do vedení továrny. Vybavila podnik nejmodernější technologií s více než 100 patenty, vynutých ve vlastních technických a lékařských výzkumných laboratořích. Americká nabídka byla brazilskou vládou přijata uvítána.

Úspěch se velmi brzy dostavil. Brazilská odbočka Andyho společnosti dnes zaměstnává přes 700 zapracovaných sil a je konkurenčně schopná vyvážet do zemí s tvrdou valutou včetně Japonska. Nyní vydělává tři milióny dolarů ročně, z čehož třetina jde do mateřského podniku a dvě třetiny zůstávají v Brazílii. Tím se platy zaměstnanců nadmíru zvýšily. Současně podnik pomohl svými výrobky snížit vydání brazilským nemocnicím, za drahé dovážené lékařské přístroje. Brazilská vláda získává krom toho až 14 mil. dolarů ročně na daních. Toto vše se vybuďovalo za původních pouhých 10 000 dolarů.

Andy navštívil Prahu, aby v tomto směru a smyslu nabídl pomoc. Chtěl převzít nějaký zastaralý podnik, přebudovat ho na prosperující, přebudovat ho na konkurenceschopný. Vyjednával s vládními činiteli, od ministerstva financí až po ministerstvo zdravotnictví, s vedoucími pracovníky podniků, ale bezvýsledně. Všude se setkal s porozuměním, ale nikdo si netroufal a nebyl oprávněn uzavřít pozitivní rozhodnutí o investici se 100% majetkovou účastí. Stále panují silné obavy z "vyprodání se zahraničnímu kapitálu", stále není odvaha převzít riziko podnikání, i když Andyho firma je seriózní, má dobré reference v Německu i Anglii, což si lze ověřit diplomatickou cestou.

K tomu chci ještě dodat, že žádná osoba, banka nebo společnost nebude investovat a angažovat se, dokud nemá vyhlídky na profit, a tím také Československo přichází o značný prospěch. To primární a nejdůležitější je vydat zákony a nečekat, protože především v obchodě platí, že čas jsou peníze!

Henry J. Rouhíček, Brooklyn, USA

Uřadující čs. generální konzul v Montrealu, dr. Ladislav Nový, rodák z Prahy, si přijel na jeden den zařadovat do Toronta 15. dubna. Odpracoval si poctivě 8 hodin na Masarykovu ve Scarborough a jednu hodinu v Mississauga. /Toto město o 400.000 obyvatel má asi 2.000 krajanů./ Na našem obrázku je konzul Nový uprostřed a po jeho pravici je jeho paní a dcerka Diana; po jeho levici je duchovní správce Čs. baptistického sboru na rohu Amet-te a High Park Ave., p. farář M. Šolc. Snímek

byl vzat v neděli 14.4. a p. farář Šolc představil p. konzula celé řadě krajanů a skupině dětí s učitelí. Vzhledem k tomu, že tento baptistický sbor má mezi členy celou řadu nadaných hudebníků a zpěvků, patří jeho pěvecký smíšený sbor k našim nejlepším. Pan konzul Nový si povšimnul, že děti v "nedělní škole" mluví pěkně česky. Během pobytu v Torontě se podíval také na Romanovu katedrálu v Unionville. Jinak mu krajané tlumočili názor, že je nejvyšší čas, aby čs. gen. konzulát byl z Montrealu přeložen do Toronta, přednostně do středu města, protože v Torontě a v nejbližším okolí žije daleko nejvyšší počet našich krajanů. Kdo by chtěl tuto chvályhodnou snahu podpořit, může napsat na adresu: Pan Bronislav Kulawiec, ředitel Konzulárního odboru FMZV, Loretské nám. 5, 125 10 Praha 1, Československo.

Stanislav Janeček se v Torontě zabýval prodejem nemovitostí. Zemřel v r. 1969.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

**CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED**

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad \$30,000

Všechny vklady jsou pojištěné
u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno: pond., čtvrtek a pátek 10-7; úterý a středa 10-5;
v sobotu 10-2.

kultura

Nové divadlo v Torontě dáválo premiéru hry "Pěst na oko" dne 12. dubna v Robert Gill Theatre na torontské univerzitě. V hlavních rolích vystoupili: dr. Josef Čermák v roli Césara a Marie Klečková jako Kleopatra - viz foto vedle. Mezi spokojenými diváky byl také p. Tomáš Bata, který po představení šel do zákulisí pográtulovat účinkujícím hercům a herečkám. Na fotce dole jsou stojící zleva: Zdenka Novotná, Dáša Belačiková, p. Tomáš Bata, Jana Jeřábková-Fabiánová, Marie Klečková a Růžena Zemanová-Petříčková; Sedící zleva jsou: Ester Jiroutová, Pavlína Albrechtová a Romana Honetsch-Lagerová. Vyborný Josef Musil se svým souborem se postaral o hudbu.

JEDNOU VĚTOU 12.5. v poledne bude v tor.kostele sv.Václava tradiční oslava svátku matek s chutným obědem jen za \$8, děti \$4. Reservace do 6.5. na číslech: 259-8889 či 275-4773. Bude se uvažovat o ustavení Klubu čs.seniůrů.--Úspěšnou lékařskou rodinnou praxí v Ottawě má MUDr. George J. Fiala, 728-4605.--"Nány" z ČSFR kdekoli v Kanadě by měly ve svém vlastním zájmu sdělit svou adresu čs.gen.konzulátu v Montréalu, 1305 Pine Ave.W., Montréál, Que. H3G 1B2. Tel./514/ 849-4495. Úřadujícím gen.konzulem je dr.Ladislav Nový, konzulkou je Marcela Pospíšilová, sekretářkou Marie Brůchová. /Dosavadní gen.konzul Martin Džúr byl odvolán koncem dubna do ČSFR./--Krajan Joe Hron žije u Kingstonu.--24.4.tomu bude 15 let,co v Torontě zemřel továrník G.Kelton/dřívě: Jiří Kameníček/.--Režisér Jiří Menzel má v Kanadě točit film podle románu J.Škvoreckého "Příběh inženýra lidských duší!--Ota Hora nás upozornil, že Evropská Exilové Edice /EEE/ vydala zajímavou knihu o 212 str. "Je sedm hodin středoevropského času"; z pera dlouholetého pracovníka Svobodné Evropy Fr.Tomáše.--"Nány" v pohybu: Zdislava Kratochvílová se přesunula z Whitby do Westonu, Vlasta Čulová z Newmarket do Oakville, Naďa Brožová z Toronta do Oakville.--Júlia Novotná se na část.úvazek ujala knihovny v krajauském sídlišti na Masaryktownu.--Kdo dostal status "landed immigrant" během posledních dvou let,může dostat poukázku na požívaviny v hodnotě \$40 zdarma,když napíše:na: Canada Welcome Pack,4981 Highw. 7 East,Unit 12A,Suite 241,Markham,Ont. L3R 9Z9.--Prof.Hromas a ing.Moravčík budou zastupovat české a slovenské myslivce na mez.kongresu v Quebec City 15.až 20.5. Jsou ochotni zajet mezi krajany jinde v Kanadě. Informace:Jaromír Chocholouš,6463-184th St.,Edmonton,Alta. T5T 1Z9.Tel./403/444-0486. Na tuto adresu lze také poslat fin.dary.--Vedení výboru montreálské odbočky Čs.sdružení:dr.V. Zicha,dr.N.Každan, arch.M.Havlín, pí Olga Velanová a ing.V.Brož.--Právník Mills /dřívě:Mi loš/ Mráz,poučnorový uprchlík, pracuje v Torontě pro známou právní firmu Osler,Hoskin a Harcourt.--Tomáš Kent,syn manželů Kentových ze St. Lambert,Que.,pracuje úspěšně jako právník v Houston,Texas.--Pan Tomáš Bata nám sdělil,že bude 20.4. ve Zlíně na premiéře div.hry o svém otci.--Dámský odbor v Torontě uspořádá začátkem června výlet do divadla v rámci Shaw Festival. Přihlášky bere B.Rohnová.--Nový čestný člen Svazu slov.spis.:M.Zlámal.

IN MEMORIAM ZDENKA KUČEROVÁ

Dne 17.listopadu 1990 odešla na věčnost paní Zdenka Kučerová v pozeňnaném věku 92 let. Zemřela na Hawaii, kam se se svým manželem Josefem Kučerou přestěhovala z Washingtonu, D.C., v roce 1981. Její manžel, který byl známý pracovník v čs. organizacích a jeden ze zakladatelů washingtonské pobočky ČSNRA mnoho let redigoval, psal a často i vlastnoručně rozmnožoval "Zprávy z Washingtonu". On zemřel již v roce 1982 v Honolulu, na Hawaii.

Oba utekli z Československa po komunistickém převratu a usídlili se ve washingtonské oblasti v roce 1952. Josef Kučera byl před válkou šéfredaktorem živnostenského tisku, po válce se stal jedním ze šéfredaktorů Melantricha.

Paní Kučerová zanechává za sebou dva syny, šest vnuků a jednoho právnuka. Byla zpopelněna a podle jejího přání její popel byl rozptýlen s popelem jejího manžela po Tichém oceánu. Budiž jí lehké odpočinutí.

Poslední besedování u Karla Steinbacha

V DRUHÉ polovině listopadu zorganizoval Miroslav Šmajkal předseda Coordinating Committee to Help Czechoslovakia, návštěvu skupinky krajánů u doktora Karla Steinbacha v newyorském Queensu jak se ukázalo, byla to zejména návštěva poslušná, protože v noci ze Silvestra na Nový rok téměř sedmdesátiletý Karel Steinbach zemřel.

Přes malou postavu to byla velká legenda české kultury — člověk, který znal Antonína Dvořáka a prvního prezidenta T. G. Masaryka Jan Masaryk patřil mezi jeho nejbližší přátele stejně jako třeba Rudolf Firkušný a Kázeň Kubešik. Mohl a uměl — dlouho vyprávět o přátelských vztazích s bratry Čapky, rodinou jejich sestry Helony Palivcové, s Františkem Langrem, Zdeňkem Štěpánkem a spoustou dalších. Radu let se s nimi setkával v populární pražské „Táhirundě“, což byla veselá stolní společnost, která v době předmnichovské republiky dokonce předsedala.

Od studentských let se přátelil s Ferdinandem Peroutkou, velkým námezí našimi novináři. Už jako dítě spolu sedávali v lavicích Českého c. k. gymnázia v Praze na Vinohradech. Jako gymnazista spolu chodili stávkovat do divadel. Když Karel Steinbach se dostal do Ameriky v druhém exilu, získal v Queensu byt, ve kterém Ferdinand Peroutka nějaký čas bydlel. Ale nejen on, dům se stal oáisím dalších našich krajánů, včetně Pavla Tigrida či Julia Firta, který léta stál v čele českého vysílání rozhlasu Svobodná Evropa. Byl se Steinbachem přátelil již od dob studií a první čas v New Yorku požíval Firt zvláštního pobostinství, neboť přenocovával ve Steinbachově ordinaci na „Viksviantem“ potaženém otomaně.

Největší a nejkrásnější kapitolou Steinbachova života bylo úzké přátelství s bratry Čapky, zejména pak s Karlem. „Kadeti“, jak Steinbachovi říkali přátelé v nejúžším kruhu, byl vadie paní Olgy Scheinpflugové jediným svědkem Čapkova skonu o tragických vlnocích v osmileticátém. Vraťme se však s Karlem Steinbachem o několik let nazpět, kdy se Čapek rozhodl s Olgou Scheinpflugovou oženit. Vypravuje:

„Karlovo nejbližší okolí reagovalo na rozhodnutí oženit se s Olgou nejlíb. Způsoboval jsem němý desuhtas v těch paní Heleny, nejstarší se sourozenců. Josef dokonce trucoval, odklidil se někde na venkov a nebyl k zastání. Právě jsem se koupil novomanželům jako svatební dar. „Snad budete“, mluvil Olga. „Jsem tedy a tu lednici jsem koupil. Ale ouha! Spadnout jsem ještě u Karla, ale ten měl úplně jiné přání. „Všiml jsem si, „Josef odváno domáloval jednu ze svých zaplacených obrazů, říká mu Věsta. Chláš jsem obraz od něj, ale nechci ho dát, ba ani prodat. Jestli mi tedy chceš udělat radost, jdi za ním a ten obraz mi kup!“

Nevím, jestli tenkrát Josef Čapek tušil, pro koho obraz potřebuju, ale asi ano, protože jsem za něj musel zaplatit jedenáct tisíc tehdojších korun. To byly nějaké peníze — ale Karel měl radost. Když pak umřel a schylovalo se k válce, bylo jasné, že musím emigrovat. Přišel jsem se rozloučit s paní Olgou — tu mě požádala, abych právě večer Josefa Čapka s těmi smutnými ženami, skrývajícími obličej, vyvezl za hranice. Opatřil jsem na zadní stranu takový certifikát, jaký je to obraz, kdo ho majoval a taky komu patří. Takže rádu let po válce, když Olga Scheinpflugová přijela do Ameriky, sundala ten obraz ze zdi a tu caduli vzduch utrhla o znauchala. Od té doby visí „Večte“ vedle jiných obrazů od Čapka, ale i Peice či Justize, už bez něho leještra...

Dlouhý a pestrý byl život doktora Steinbacha, vždy jako lékař pracoval už první světovou válkou, pracoval s Janem Masarykem ve druhém odboji, a ještě před několika roky byl autorem dlouhé řady medicínských rolací ve vysílání Hlasu Ameriky. Měl v New Yorku soukromou praxi, ale pracoval i pro americkou armádu. Odváděl ženy — dobrovolnice, měl k nim bliž než k mužům, byl totiž porodník. Ordinoval do poslední du by. Řekl nám: „Pacienti sem chodí s mnou, na S. Astroiti jich byli dost. Hlavně Češi a Slováci, jen přeci u rodček už neprovazuju, toho jsem se nochal až před párnicí roky, když má srdce zlobí srdčiku a běhání po nocích mi neovládá. Vi Ráh, proč si ženy převážně zamaouo přivádět děti na svět v noci.“

Spisovatel Viktor Físeli zachytil vzpomínání Karla Steinbacha už na podzim v roce 1987 do knížky „Dr. Karel Steinbach, svědek téměř století“. Vyšle nejprve v America, ale už loni jí ve velkém nákladu vydalo pražské SPN.

Do posledních chvíli si uchovával krásnou a čistou češtinu a ještě náco — velkou lásku k rodné zemi, k české kultuře a umění, neutuchnající zájem o všechno doma ve vlasti. „Časem se se vám vypořádá, po první ošice to snad bylo ještě horší, loučil se s návštěvnicí A dodal: „Hlavně, obzřetom se co uedřívě zbývíh doma Rusů! A mohli žit bohatým životem ve spravedlivé republice. Škoda že nemohu ležtí a vám!“

Cestmír CAITHAML

Slovo NA SOBOTU

18 února 1991

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODPÁDŮ.

T.D. STREET
Q.E.W.
Niagara
200 Niagara St.
ST. CATHARINES
646-7300
George & Hana Beneš

SunLife of Canada

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

O LETCÍCH

Knihy Lad. Sitenského "Z válečného deníku", 330 válečných záběrů, vychází v těchto dnech v Praze. Objednávky možné zasláním US\$12 v hotovosti na adresu: Ladislav Sitenský, Londýnská 62, 120 00 Praha 2, ČSFR-Czechoslovakia. Doporučujeme! --Fr. Pokorný, nar. 4.6.16 v Pavlovsku u Rokycan, padl 10.4.42 v Anglii. --J. Grygar se z Walesu odstěhoval do ČSFR; adresa je: Sušilovo nám. 17, 683 01 Rousínov. --V. Volka nám z USA poslal zajímavý článek "Letecké zážitky z domova". Přineseme. --Zajímavý je "Bulletin čs. let. historické společnosti"; rediguje S. Dudek, K. louži 10, 101 00 Praha 10. --Ing. arch. Štefan Androvič z Trenčína vydal práci "Letecký skauting". --Zd. Hurt byl zvolen archivářem Sdružení čs. zahraničních letců; adresa: Příkladní 55, 170 00 Praha 7. --List "Život" měl článek o R. Husárovi a 68. angl. peruti, jakž i článek "Slovenský generál v americkom chudobinci"/o gen. let. J. Ambrušovi; článek končí poznámkou, že čs. ministerstvo obrany by mělo pozvat p. generála do vlasti a postarat se o něho. --Uvažuje se o přestěhování letecké desky z Čs. národního domu v Londýně do Prahy. --"80" oslavil v Las Vegas, Nevada dne 8.4. známý letec František Peřina. Plánuje cestu na rodné Slovácko, aby prý omládnul. --U obce Velehrad u Uh. Hradiště odhalili pomníček am. letci Colemanovi, který tam přišel o život v r. 44. --Plk. Otakar Hrubý byl na čs. TV. --Z Jičína odešli do Anglie 2 letci: bratři Erazim a Vlastimil Veselých. --Nakl. Rozmluvy vydalo znovu knihu V. Šikla "Nebe nad Seinou". --Městečko Pembroke v Anglii vzpomene letos 50. výročí dokončení stavby letiště Angle, kde působila také čs. 312. peruť. --PhDr. Ed. Čejka zveřejnil článek o J. Františkovi. --Ing. J. Pelnář napsal knihu "Útěk ze Saganu". Žije v Praze. --G. J. Desmond-Mikulecký žije ve Weston, Bath. --Vendl od 313. hledá Václava Hájka. --V Praze zemřel Ant. Vrchoťka. --27.7.88 zemřel v Anglii Vlad. Halata. --Nevl. dcera Karla Mareše-Tomana, Dagmar Jungmannová, žije v Sedlčanech u Příbramě. --V Pardubicích žije Boh. Postřehovský od 313, ale je nepsavec. --Jan Shuster zemřel v Anglii v listopadu 1988. --Bob Velvarský hledá Boh. Hlaváče z Rožnova pod Radh. --S/L Eda Kudrnka zemřel v Praze v únoru 1985. --"Sdružení vojenské obrody" řídí Miloš Kohout. --Valoušek ze Šternberka nám zapůjčil 13 unikátních vál. fotografií. --V r. 45 vedl plk. /dnes generál/ Jaroslav Hlaďo 3 peruť Spitfirů /celkem 54 mašin/ do Prahy; eskortu na pravé straně mu dělal Bob Velvarský. --V. Hofman z Č. Budějovic dokončil práci "K nebes výšinám". --Milda Belda, 311, hledá Jirku Rozického z Liberce. --Vyprávění K. Batelky "Z bombardéru za mříže" vyšlo v Chebu. --Gen. F. Fajtl kdesi o sobě prohlásil, že se narodil "v Děčíně, lounské nadlesí u města Louny v Čechách, železniční stanice Chlumčany a pak půl hodiny krávkama". --3.10.90 zemřel v Orillii, Ont. Jan Štefan, 77. --Na Slovensku se nedávno sešli 3 kamarádi: Emil Trchala z Toronta a Belo Rohál s V. Urbanem-Plávkou z Austrálie. --Z Granthamu v Anglii se ozval Vladimír Šponar. --V Humpolci se sešli Jan Čermák a plk. let. Kamil Jelínek z Prostějova. --V list. 90 zemřel pal. mechanik Bohumil

NAŠE ROVY

František Vindiš, 310. Sq., nar. 2.6.1918 Čejč, zemřel 27.1.1991 v Sawson, Anglie.

František Bečica, 311. Sq., nar. 14.12.1913 Javorovec, zemřel 15.4.1990, Chicago.

Bohuslav Vrán, 310. Sq., nar. 12.1.1910, Štáblovice /okres Opava/, zemřel 27.2.1991 v Brně.

Josef Zvolenský, 311. Sq. a POW. Nar. 15.2.1920 v Králové při Senici, zemřel 5.1.1991 v Piešťanech.

Tento zajímavý válečný snímek je z dubna 1942, kdesi v Anglii. Zleva jsou na něm: Václav Ždímal, nar. 24.10.14, navig. u 311, padl 29.6.44; Air Commodore Duke of Kent /mladší bratr tehdejšího anglického krále/, zahynul při zřícení letounu typu Sunderland na cestě ze Skotska na Island dne 26.8.1942; František Politzer, nar. 22.2.12, navig. u 311, padl 16.10.44; Pavelka /tady si nejsme jisti, zda šlo o Eduarda, který padl 21.8.43 nebo o Josefa, který do nedávna žil v Velkých Pavlovicích/; Alois /"Mirek"/ Franců, navig. u 311; a Viktor Vydráček, navigátor u 311, který nám tento snímek zapůjčil. O poslezně jmenovaném se dnes chceme zmínit podrobněji. Předně: v Anglii si údajně změnil jméno na Victor Kent /zřejmě na počest vévody z Kenty, kterého obdivoval/, oženil se s vdovou po K. Trojáčkově a má zánečnou rezidenci v Tring, Herts., kde je jedním z nejbohatších občanů. Vím o něm, že se narodil ve Světlé nad Sázavou a žil jistý čas v Písku. Po demobilizaci z letectva v r. 1939 přešel v červnu do Polska a hlásil se do polského letectva. Po polské porážce, cestou k rumunským hranicím, byl se Studeným, Lančíkem, Krohou a Roušarem zajat Sověty, internován v Kamenci Podolském. Až v lečnu 41 se dostal do Haify, kolem Jižní Afriky doplnil do Gibraltaru a dál do Glasgow. Viktor byl přijat do RAF a prošel navig. kursem. Přežil havárii letadla Blenheim 4 s pilotem jen proto, že si všiml, že v letadle chybí gumový nafukovací člun a přinesl jej ze skladu; na tomto člunu se pak oba muži po nárazu na hladinu moře zachránili. V roce 1943 místo na Bahamy /měl alergii na tropické nemoci/, byl Viktor přidělen k let. zpravodajství. V kursu byl 3. nejlepší ze 180ti mužů. Měl často za úkol zkoumat fotografie německých instalací na pobřeží Francie, kanálů v Německu /při tom objevil sekce ponorek vyráběných v ruhrské oblasti na cestě do Bremerhafenu, kde se stavěly celé ponorky/. Významným úspěchem bylo, když objevil na leteckých fotografiích několik dobře zamaskovaných odpalovacích ramp pro V1. Do Prahy se vrátil v červenci 45, přednášel krátce na válečné škole, ale koncem téhož roku se vrátil do Anglie. Vrátil se do svazku RAF a když dostal britské občanství, dal se do podnikání. Postupně měl jeho podnik 250 pracovníků v oboru telekomunikací. Stejně jako gen. Janoušek, byl Victor Kent nejdříve u dělostřelců a v r. 1936 převelen do leteckého pozorovatelského kursu v Prostějově. I na ty doby rád vzpomíná.

Holeš. --Mílan Belda od 311. zemřel 28.11.90 v L. Angeles. --Karel Bednařík slavil "70" v Holešově 19.12.90. Byl u 68. --Foretník hledá nav. od 311. Herberta Němce. --Kdo chce rehabilitaci a příp. povýšení a dosud se nepřihlásil, nechť píše na: Vel. letectva a PVOS, Správa letectva, 250 02 Stará Boleslav, ČSFR. --Hledá se Mír. Kolínský, pilot od 313. --V. Martínek měl v Praze "76". --Z Holešova se ozval Jar. Chmelík od 310. --L. Šrámek byl na voj. hřbitově u Cognac ve Francii, kde jsou pohřbeni: Šlapák, Struna, Čermáček. --"Ztracený" Jiří Rajlich se zas ozval. Má adresu: Lázeňská 6, 118 00 Praha 1. --J. Hejl by potřeboval další data o V. Pánkovi od 138. Sq. --Let. historik Mír. Volf z Roztok u Prahy měl 1.203 seskoků. Navíc se věnuje paraglidingu. --V Monavale, NSW, Austr. žil Steve Holt-Holzner od 312 a 310. Zemřel v r. 1978, když mu bylo pouhých 60 let.

Smlouva o spolupráci firem Motorlet a PW na obzoru?

Stanislav Dudek

Podpis společného memoranda MoU (Memorandum of Understanding) mezi Motorletem Jinočice a kanadskou firmou Pratt & Whitney of Canada je prvním krokem na cestě k uzavření smlouvy o spolupráci mezi oběma partnery. Podpis této smlouvy se předpokládá do konce I. čtvrtletí 1991. Zástupci Motorletu jednali přes šest měsíců se třemi předními motorářskými firmami o budoucí spolupráci: General Electric, Garrett a zmíněnou PW, která se projeví jako neoptimálnější partner. Rozhodující bylo stanovisko obou firem k dalšímu pokračování vývoje a výroby čs. motoru M-601 (který jak známo je více než "příbuzný" motoru PT6A kanadského výrobce) a využití prodejní sítě PW. Firma Pratt & Whitney nabízí mimo jiné podílovou účast nebo vytvoření společného podniku pro různé programy, poskytnutí finanční pomoci na obnovu strojírenského parku a předání nových technologií. Spolupráce obou firem by měla zaručit tradiční značce Walter dlouhodobý rozvoj v technické a technologické oblasti, zaměstnanost a výrobu kvalitních leteckých motorů. ©

O VOJÁCÍCH

9. dubna zemřel v Norimberku mjr. Karel Černý, který byl za války pobočníkem Píky a v 50. letech velel čs. strážnímu útvaru v

rámci americké armády v Německu. Bylo mu 76 let.--V Ostravě zemřel náhle náš věrný dopisovatel a npor. čs. zahr. armády František Kubát, 72. Byl pochován ve Frýdlantě nad Ostravicí.--Během r. 1940 do Anglie přišli dramatickými cestami tito čs. zahraniční učitelé: Ludvík Jaroš z Jugoslávie, Olga Müllerová z Bulharska, Anděla Krejčová a Slávka Zvědělíková z Belgie, Rudolf Čapek a Josef Mlejnek z Francie. Z jejich iniciativy a za pomoci MNO byla v Camberley /Surrey/ zřízena první čs. státní škola. Mezi žáky byli hlavně mladí lidé, kteří se přihlásili do čs. vojenských jednotek. V učitelském sboru působili později také: Vilém Fried, Karel Komínek, Alois Krušina, Jan Havlíček, Karel Nigrín, Václav Myslivec a Karel Pokorný. Prvním ředitelem školy byl prof. Miloš Sova

časopis "Poupě" redigoval Rudolf Čapek; jeho dnešní adresa je: Novodvorská 1080/90, 140 00 Praha 4.--V r. 1941 se do čs. armády v Anglii přihlásil také novinář a spisovatel Vladimír Štědrý. Zemřel 11. 8. 68 v Mnichově.--Hanuš Melan oslaví letos 4. 7. své 76. narozeniny. /Jeho otec byl vynikajícím pražským lékařem./--S. Hnělička z Liberce nás upozornil, že na spojeneckém památníku v Caen je čs. státní znak, vytesaný do černé žuly, ale

náš lev má stále místo korunky ošklivou pěticípou hvězdu. Píše dále, že text "neodpovídá myšlenkám našeho vlasteneckého citění". Kdo zjedná nápravu?--Dr. Čeněk Adamec pomohl při vydání knížky ing. Slávy Šulce o čs. studentech v exilu za války. Dokončil překlad knížky "Canada's Guidelines for Healthy Eating", kterou mu poslal dr. J. Bouček z Ottawy.--Dostali jsme několik ukázkových čísel listu "A Report", který vydává týdně federální ministerstvo obrany. Redigují L. Lenk a F. Godiš.--Některé vojenské výcvikové prostory se ruší /např. u Mimoně/ a vojenští lesáci začínají mít problémy s pytláky a sběrateli hub, borůvek a pod. Zjistilo se, že velké škody způsobili sovětští vojáci, kteří "lovili" vysokou automaty a ryby ručními granáty.--Prez. Havel jmenoval generálem in memoriam Ladislava Hodějovského /dříve: Hübelbauera/. Za války byl v Obraně národa a nacisty vězněn, po r. 48 vězněn komunisty. Jeho vdova a syn žijí v Třebíči.--Voj. list "A 1" připomněl, že prvním čs. padlým ve válce s nacisty před r. 39 byl zpravodajec, kpt. Kirinovič. Popsal také tragické osudy čs. zpravodajců ze západu /Moravec, Strankmüller, Nechanský atd./ za čs. komunistického režimu v 50. letech.--Škpt. J. Fráňa z Kanárských ostrovů zdůraznil v "Nár. Osвобоzení" zásluhu mjr. Františka Čermáka v severní Africe v r. 1940.--Z Fulneku se ozval Karel Kutěj.--P. Radosta vytkl Kaplanově knize "Nekrvavá revoluce", že v ní nejsou jména celé řady popravených čs. důstojníků v letech 49-50, např. Alois Pohunek, Boh. Hubálek, J. Gonic, V. Sok, M. Jebavý, K. Sabela, Jan Sedláček, B. Urban, jakož i skupina dr. Borkovce-Vr. Janda, Kv. Prokeš a j.--Bob Moravec letí na sjezd vojáků do Prahy 4. 6., ale zastaví se ve Vídni u svého přítele hraběte Schlika.--10. 4. dávala čs. TV reportáž "Prokletí moci", hlavně o gen. Píkově a Kutlvašovi.--Pražský Špaček hledá Lazeckého.--Rudolf Dítě byl za války zbrojním důstojníkem u čs. dělostřeleckého pluku ve Francii i v Anglii. V r. 1949 začal pracovat v Londýně pro britskou zpravodajskou síť /pod gen. Ingrem/ a v r. 55 přeložen do Švýcar, kde nahradil mjr. V. Cukra-Coopera. Zemřel někdy v r. 1983 v Anglii. Měl 2 syny a jeho manželka Věra byla před válkou přebornicí v plavání.--Rada obrany státu v Praze má vyřešit otázku, zda mají být v ČSFR dvě armády.--Ve vojenském muzeu v Camp Borden u Toronta je také německé proti-tankové vozidlo "Hetzet Jagpanzer 38/t"; ukázalo se, že je to že to je čs. výrobek TNHP z r. 1938, který Němci ukořistili po okupaci ČSR.--Přirůstek do voj. knihovny-Martinovský-Širc: "Kronika českého Malína", 125 stran dokumentů a fotografií.--Zajímavá je také kniha J. Velfla z Příbrami "Cesty ke svobodě", 218 stran.--Josef Souček z Brazílie přispěl do "Armádního technického magazínu" článkem "ČSR a jihoamerické armády ve 30. letech a za 2. světové války". Zaujal také článek "Speciální let. technika USA v Iráku".--Rudolf a Karel Nekolovi odpočívají v Torontě na Prospect Cemetery, 1450 St. Clair Ave. W., sekce 31N, Lot 325. Karel zemřel 14. 10. 67 a pplk. dělostřelectva a první redaktor "Našich Novin" v Anglii Rudolf Nekola 1. 12. 69.--"Občanský Deník" měl článek o gen. Selnerovi. Sloužil u Tobruku jako velitel praporu, na Dukle velel 3. bridádě; v 50. letech měl doma pravé peklo. Zemřel v r. 1973.--List "V"/dříve: "Čs. voják"/ popsal nelidské zacházení kom. vězení v 50. letech, jak je zakusil Alexandr Korda, nyní po 32 letech povýšený in memoriam na generála. Jeho vdova žije v Anglii a navštívila nedávno v Praze vdovu po gen. Coliánovi.--R. Skalický z Brna vyrobil krásnou pam. desku na počest plk. četnictva Jindřicha Bombera /popraven nacisty 24. 1. 45/, která bude odhalena za přítomnosti syna z Kanady v Jesenci u Konice, okr. Prostějov v srpnu 1991.--Máme foto plk. Boreckého, který byl 10. 6. zatčen, předán NKVD a zabít v Gulagu za neznámých okolností. Naposled byl u 5. divize v Hradci.

Fotografie ze slavnostního setkání býv. západních vojáků ze Slovenska, které se konalo dne 17. decembra 1990 v Trenčíne. V první řadě zleva 5. je Kozáček a 7. Číkl. V druhé řadě zleva 3. je Lazúr z Vranova, 4. Syrovátka, 5. Miklánek, 6. Gaisl a 7. gen. Petrák. Poslední je I. Schiller. V třetí řadě 5. zleva je gen. Kužel. Bylo to radostné setkání přátel...

IN MEMORIAM

Byl mezi námi a už není.. Dr. Oldřich Maláč, poslední žijící z "krakovské šestky" v r. 1939, památného 30. dubna. Rozloučení s ním bylo důstojné; pocta vojákovi v kostele hluboce věřících. Budu si dlouho vyčítat, že jsem se ho nezpetal na všechny podrobnosti o jeho pěti kamarádech. Jména Jan Kaleta, Rudolf Slíva, Oldřich Maláč, Mojmir Teplý, Jiří Král a Miloš Kruml jsou nedílnou součástí našeho 2. odboje. /Ještě štěstí, že si dr. Maláče vyzpovídal dr. Zdeněk Jelínek z Památníku Osвобоzení, když byl nedávno v Kanadě.. /Také lituji, že jsem dr. Maláče nepohnul k tomu, aby komentoval informace o začátcích našeho vojenského odboje v Polsku, které sepsal red. Kopecský. Za kamarády-vojáky se s ním rozloučil Honza Melan. Bylo na místě, že se zmínil, že šéfem "Olíka" za války i po válce doma byl legendární generál Bartík. Velké Karlovice jistě jsou na svého rodáka hrdé.. MJ

S bolestí oznamuji všem přátelům a známým, že 19. března 1991 zemřel v Montego Bay na Jamajce, můj drahý manžel

JUDR. OLDŘICH MALÁČ

narozený 5. srpna 1910 ve Velkých Karlovicích na Moravě, jeden z prvních šesti dobrovolníků v Krakově v r. 1939 a přechní pracovník čs. ministerstva vnitra v Londýně za 2. světové války.

Děkuji touto cestou všem, kteří se 12. dubna přišli se zesnulým rozloučit do Československého baptistického kostela v č. 200 Annette St. v Torontě, jakož i za psemné projevy soustrastí.

Zvláštní můj dík patří p. farářovi M. Šolcovi, který konání pietního obřadu umožnil, a čs. legionářům v čele s p. V. Dufkem.

Ludmila Maláčová, roz. Lípová,
Apt. 2106, 35 High Park Ave., Toronto, Ont. M6P 2R6, Kanada.

O PARAŠUTISTECH

JEDEN ZE STATEČNÝCH

RNDr. Miroslav Vostatek z Pardubic nám sdělil, že v březnu letošního roku ho navštívil p. Friedrich Vogt z Vídně, ročník 1923, nefalšovaný bratranec npor. Alfréda Bartoše, velitele výsadku SILVER A. Zajeli do Sezemice, kde na pamětní desku A. Bartoše zavěsil host věneček s rakouskými a našimi stuhami. Potvrdil, že Bartoš plánoval po splnění úkolu ve východních Čechách nějak se dostat do Vídně k příbuzným a tam se skrývat až do konce války. Pan Vogt byl na léčení v Třeboni. --Bezprostřední představený dispečera škpt. Jaroslava Šustra, gen.dr.ing. Václav Paleček, měl doma peklo v 50. letech. Dostal 7 let ve skupině prof. Nigrýna a ing. V. Havla, otce dnešního presidenta. Uvězněn byl ale už v r. 1948 a obviněn, že pomáhal při útěku dr. Petra Zenkla. --Nové pražské vydání knihy "Špión, jemuž nevěřili" /o gen. F. Moravcovi/ opakuje smyšlenku, že Gabčík s Kubišem byli v Čechách vysazeni koncem dubna 1942, tedy asi měsíc před atentátem na Heydricha. Máme v archivu kopii hlášení škpt. Šustra, že letoun Halifax pilotovaný P/O R. Hockeym startoval z letiště v Anglii ve 22:00 hodin 28.12.41 a vrátil se na domácí základnu v 8:14 druhý den ráno. Byly vysazeny 3 skupiny: SILVER A, SILVER B a ANTHROPOID. Jiný dokument v našem archivu uvádí, že Gabčík s Kubišem dostali tyto 3 záchytné adresy: V. Král a V. Skalický v Plzni a Václav Stehlík v Rokycanech. --Šilingerův pivovar v Cerhovicích byl až do 30.6.42 významným záchytným bodem, kde se scházely nitky ÚVODU a Obrany národa ze širokého okolí. Odtud vysílala také vysílačka SPARTA II. řízená F. Peltánem. Po zradě K. Čurdy si pro p. Šilingeru přišlo Gestapo, při přestřelce byl poraněn do nohy, ale odplížil se asi 800m na poli směrem k Drozdovu. Tam k němu doběhl jeho věrný pes a z radosti, že našel svého pána vyštěkl. Tak prozradil úkryt a Šilinger se sám pistolí zastřelil. Jeho manželka byla popravena v Praze 3.7.42. Peltánovi se podařil útek ze Šilingerova pivovaru a na kole dojel k přátelům do Plzně. Později ho Gestapo zatklo v Praze. Narodil se 1.4.13 v Jindřichově Hradci. --Petr Kopečný z Brna vypátral, že za smrt čs. parašutisty Lukaštíka 8.1.43 byl zodpovědný kupident Gestapa Jan Čwirz z Ostravy. Dovedl Gestapo také k L. Cupalovi. Čwirzovi se podařilo těsně před okupací Ostravy RA navázat kontakt s NKVD; podobně přešel do služeb Sovětů člen ostravského Gestapa Steindorf. Oba muže ukryli Sověti v SS-SR, ale na počátku 50. let byl Čwirz vrácen do Ostravy, tam odsouzen k trestu smrti a popraven. /Objevil se nyní na seznamu popravených kom. justici v 50. letech./ Dosud se tvrdilo, že pobyt Lukaštíka v Popovicích u Hr. Hradiště prozradili Gestapu manželé Bláhovi ve spolupráci s Karlem Gamberským. --Adolf Karlovský z Basileje ve Švýcarsku napsal do "Nár. osvobození" zajímavý článek o roli, kterou při skrývání Gabčíka a Kubiše sehráli pražští Sokolové. Domnívá se, že atentát přišel právě včas: Heydrich měl na druhý den předložit Hitlerovi plán, jak by občané Protektorátu mohli být mobilizováni do německé armády. --Škpt. J. Fráňa z Kanárských ostrovů se spojil s autory pamětních nálepek týkajících se čs. parašutistů ze západu: text by měl znít "In Memory of Czechoslovak Paragroups", když se vypustí slovo "In", tak nálepka nemá smysl. --Ing. Petr Kopečný z Brna navázal kontakt s parašutistou K. Hermanem, který žije v Corio, Viet. v Austrálii. --Asi tučet čtenářů chce přednášku V. Nevluda o atentátu na Heydricha. Vyjde knižně česky a anglicky. --Při para výcviku přišel o život také Eda Zbroj. Podrobnosti neznáme. --Kpt. RN R. Navrátil, kterého Angličané vysadili na Balkáně, se narodil 16.6.1901 v obci Radkovo u Přerova. Jeho žena se jmenovala Helena, roz. Párová a byla rumunského původu. Stopa po nich mizí v Anglii počátkem 60. let. --Pokud mu to zdravotní stav dovolí, odhalí Group Captain Ron C. Hockey letos 18.6. v suterénu kostela v Resslově ulici desku na počest hrdinných parašutistů, které v Čechách vysadil 28.12.41. Je mu něco přes 80 a má přijet autem s Mark Seamanem z Imperial War Museum v Londýně. Hockey je anglického původu, žije ve Skotsku /kde je lacinější/ a za války měl nárameník z nápisem CANADA. Velel za války 138. peruti RAF pro zvláštní úkoly.

Pieta vandráckého komanda

Koncem března 1942 utrhlo do vesničky Otčehou u Telče gesta po hledání anglické parašutisty. Našli ho místní obyvatelé vedle jeho stopy jlnajm. Teprve po události zjistilo, že itálieňskou skupinu vysadili, nesoucí krycí název Our Distance, tvořili Čvst Adolf Opálka, jeho druh Kolařík a Čurda, přišli zradce vykonávající atentát na pražského kate, esesmana Reinharda Heydricha.

Mezi občany Otčehou jsou ještě pamětníci oné události. Nezapomněli a dokonce, i přesto, že doba nehledala hrdiny mezi vojáky západní armády, postavili v roce 1973 na stránce poblíž místa seskoku pomníček Adolfu Opálce a uštem obětem boje proslavěnému.

Mezi nepamětníky bylo dost těch, kteří chtěli znát o našem zahraničním odboji víc než to, co se psalo v časopisech. Například dnešní trampové kolem Julka Matelka a Tomáše „Camby“ Jamb-

ra, k nimž se později přidali i jejich kamarádi z hlavy a Třebiče. Svoje touhy přirodou spojovali s cestami po stopách našich parašutistů vysazovaných do protektorátu z Anglie. Navštívili místa jejich seskoku, úkryty, sbírali dokumenty a nechali si od pamětníků vyprávět jak to tehdy bylo. Stali se také iniciátory různých vzpomínkových akcí. Jednu z nich v roce 1982 zorganizovali poprvé i v Otčehově. Pochopitelně, že tehdy měli za zády nejedno odsko, ale Otčehouští jim šli na ruku a od té doby, vždy na přelomu března a dubna, přijíždějí do Otčehou každý rok.

Také letos, právě minulou sobotu, se tam jako obvykle sešli v sálku vedle místní požární zbrojnice. Bylo to už desáté, jubilejní setkání. Kromě výstavy fotografů, doplněné ukázkami autentické výstroje válečných parašutistů, pozvali mezi sebe pamětníka Jaroslava Kleměše, parašutistu-telegrafistu, který seskočil u Anoru

1945 se skupinou Platnum u Chručimí.

Vstřítni společně i s několika místními lidmi, šli adpoledne k památníku Adolfa Opálky, kde pod uztyčenou československou vlajkou utřili minutou ticha jeho památku. V kostele u nedalekém Urbanově pak nechali sloužit mši za všechny naše padlé parašutisty. Večer znovu seděli nad fotografiemi, ptali se nad detaily válečných historek a nakonec sdhli po kytarách.

Pro telené vojenské bundy, usárny, maskáče a kanády by ony, kluky, a mezi nimi už i dospělejší, možná některí hanlivo nazvali vandráckým komandem, a ještě nedávno by jim byl leckdo ochoten přisti i protispoločenskou nálepku. Jistě, v jejich počínání je i kus romantiky, ale především úcta a obdiv hrdinům.

JIRÍ ROUPEC
"Rovnost", Brno
8. dubna 1991.

Poručíka Josefa Strankmüllera zařazujeme do rubriky statečných a na para stránku přesto, že nad územím tzv. Protektorátu za války shozen nebyl. Měl tu smůlu, že jako jeden z mála našich při para výcviku ve Skotsku přišel o život. Eda Šebelle nám z Rokycan poslal tato základní životní data o tomto hrdinovi: Narodil se 26.7.1912 v Rokycanech, kde jeho rodiče měli obchod s potravinami v Plzeňské ulici. V Rokycanech v r. 1933 maturoval. Byl znám jako výborný sportovec. Z vojenské akademie v Hranicích byl vyřazen v r. 1935 jako poručík. Po okupaci Němci odešel přes Slovensko, Maďarsko, Jugoslávii na Střední východ a do Francie. Účastnil se ústupových bojů na Loiře jako velitel čety. Z přístavu Sete se dostal do Anglie. Při první příležitosti se přihlásil jako dobrovolník do výcviku jako parašutista. /Jeho strýc F. Strankmüller byl jako významný čs. zpravodajec činný na MNO v Londýně, pod plk. F. Moravcem./ Výcvik byl velmi tvrdý a nebezpečný. "Studenti" museli ovládat všechny formy boje a dovést si poradit v každé situaci. Dne 13.8.1942 se Josef Strankmüller let brodil větším potokem s prudce tekoucí vodou, nad místem, kde se měnil ve vodopád. Jedna noha mu uvázla mezi kameny, ztratil rovnováhu, upadl a převrátil se hlavou dolů do vodopádu. Nemohl se z této pozice sám vyprostit a než ho kamarádi našli, utopil se. /Tohoto cvičení se účastnil m. j. i gen. Rudolf Krzák, který žije v Poděbradech a jeho pověd je shodná./ Josef Strankmüller je pochován na hřbitově Pinner u Londýna. Kamarádi na něho nezapomínají.

VYHLÁŠKA

1. Dne 27. května 1942 byl v Praze spáchán atentát na zastupujícího říšského protektora ff-Obergruppenführera Heydricha.

Na dopadení pachatelů se vypisuje odměna 10 milionů korun.

Kdo pachatele přechovává nebo jim poskytuje pomoc, anebo má vědomost a jejich osobě, anebo o jejich pobytu a neoznámí to, bude zastífen a celou svou rodinou.

2. Nad okresem Oberlandratu v Praze se vyhláškou oznámením této zprávy v rozhlase civilní výjimečný stav.

Nalžují se tato opatření:

a. Zákaz vycházet z domu pro veškeré civilní obyvatelstvo od 27. května 21. hodiny až do 28. května 6. hodiny.

b. Na tutéž dobu se uzavírají veškeré hostince, biografy, divadla, veřejné zábavní podniky a zastavuje se veškerá veřejná doprava.

c. Kdo se přes tento zákaz v uvedené době objeví na ulici, bude zastífen, nezávisle-li státní na první výzvu.

d. Další opatření jsou vyhrazena a v případě potřeby budou oznámena rozhlosem.

1948 vydaná v a jedním z říšských protislovů, v Českých a Ag. Ústavu

Dopadení: K. H. FRANK.

Z loňského odhalení památníku na místě, kde 2.7.42 padl telegrafista para skupiny "SILVER A", Jiří Potuček. Památník je u Rosic nad Labem. Na snímku z archívu V. Formánka z Bohdaneč je 1. zleva Karel Šebela, 5. zleva J. Jiroudek a po jeho levici gen. Rudolf Krzák, býv. instruktor čs. parašutistů v Anglii.

Z ČESKOSLOVENSKA

Australská fed.vláda pozvala na návštěvu Sášu Dubčeka;noviny o něm piší jako o "hrdinovi Pražského jara".--Roman Binder /Gebauerova 1420,500 02 Hr.Králové/ začal vydávat apolitický samizdat "ŠOK".--Také Společnost přátel Podkarpatské Rusi začala tisknout cyklostylem oběžník "Podkarpatská Rus".První číslo přineslo dokumenty z valné hromady Společnosti, která byla 27.10.90 v Praze. Předsedou zvolen plk.A.Veličko, Čimická 2,182 00 Praha 8. /Z Toronto se mu přihlásila pí Božena Čermáková-Mihalínová./ Dne 3. dubna se v Praze pořádal úspěšný "Večer dokumentárních filmů o P.Rusi" a 14.5. se seje historická sekce.--Aprílový "Vyškeřák" /příloha "Nového Valašska"/byl tak populární, že se na všechny nedostalo.--Zjistilo se, že v Jáchymově bylo v 50.letech utlučeno a umučeno na 8.000 politických vězňů.--"Respekt" č.9 přinesl podrobnosti o pokusu o úlet dvou letadel typu "Sokol" z Chocně na západ. Rehabilitace obětí dosud skončena nebyla.--Několik turistů z Kanady si povšimlo, že standarta prez.Havla má lvíčka, který má pěticipou komunistickou hvězdu.--Po PhDr.M.Kopeckém se novým ředitelem Domu slovenské kultury v Praze stal PhDr.Vojtěch Čelko.--Společnost bratří Čapků vydala mánibrožuru A.Miller:"O Karlu Čapkovi".--Na místo P.Baudyše v redakci "Junáka" nastoupil Libor Hofman.--V táboře pro uprchlíky /hlavně Rumuny/ v Jezové pod Bezdězem jsou rvačky.--Prezident Havel poskytl delší interview M.Pecháčkové z "MF"; řekl, že v případě, že by se rozhodl pro příští období jako prezident nekandidovat, že by se o nejvyšší úřad v zemi měla ucházet "nějaká inteligentní čarantní dáma". Naši v Kanadě doporučují, aby to byl p.Tomáš Baťa.--V Dejvicích mají stále Leninovu třídu.--V Polsku a u nás byly objeveny další dokumenty týkající se Holocaustu lidí židovské víry.--"Mykologický sborník" je časopisem československých houbařů; adresa:Karmelitská 14,Praha 1.--Vydavatelství Magnet-Press nám poslalo "SL", ale obálka došla prázdná. /Balte noviny do roli!!--Dr.V.Kremsa vede ústav krajinné ekologie v Č.Budějovicích.--Vyšla kniha "Proces s dr.J.Tisom", 255 stran.--V ČSFR žije 700.000 cikánů, v samotné Praze 15.000.--VB se má přejmenovat na "Policejní sbor" či PS.--Efekt semtexu na letounu IL 18 byl zjištěn pokusem v r.1984; stačilo 300 gramů této výbušniny.--V Praze má být zřízen Moravský dům.--Vedoucí urbanistického střediska STAVOPROJEKTU, ing.V.Mencl, byl zvolen starostou Brna.--Počet pohraničnicků má být snížen z 15.000 na 2.000.--Peep-show "Riviéra" bylo otevřeno v Praze. Vstupné je 10 Kčs.--V Pardubicích mají aktivní odbočku Českého rybářského svazu; předsedou je V.Zechovský a mgr.Láďa Horák. Klubovnu mají "Na Sádkách".--Ing.Ctírad Beneš byl jmenován čestným členem Muzejního spolku v Pardubicích.--J.Gruntorád /Podskalská 19,Praha 2/ s povděkem přijme jakékoli publikace vydané v zahraničí.--V "Akademických listech" v Opavě vyšel článek prof.Jar.Pavlika "Děnsko pomáhá Slezské univerzitě v Opavě".--Skauti ze Slatiňan se čestně umístili v závodech během "Skautských dnů" ve Skutči. Napsal nám to Tom Vychodil jménem Kamzíků.--Japonská polévka "U Šnelů" na Národní třídě stojí 20 Kčs, ale humr "U malířů" je za 1.400 Kčs.--Nové číslo "Ohnivých Listů" mělo 8 stran a článek o p.T.Baťovi.--V Praze zemřela významná hvězda na čs.sportovním poli Eva Bosáková.--V Brně vzniklo "Sdružení přátel Jaroslava Foglara."--Němci se ujali prodeje lístků na Karlštejn.--Budova krematoria v Pardubicích z r.1923 potřebuje nutně vnější a vnitřní opravy. Také Zelená brána chátrá. Před divadlem už není Lenin; odpočívá zatím v ZŠ Svítkov.--V Praze zemřel Fr.Svoboda-"Šmudla", kajakář I.třídy. Kamarádil se s Václavem Mottlem, který rovněž vynikl na OH v r.1936 v Berlíně a patřil do 7.skautského oddílu v Praze.--Časopis "Český lid" má adresu: Máchova 7,120 00 Praha 2.--Starostkou Kladna se stala ing.Marie Bednářová.-- Zarážející je, že právníci v ČSFR vyžadují na krajanech v Kanadě a USA závdavky v dolarech, i když počítačové kontakty navazují příbuzní doma s korunami v kapse.--Ing.Petr Ziegrosser /Zahradní 274, 382 73 Vyšší Brod/ chce z osady na Sv.Tomáši z 13.století udělat středisko pro turisty.-- Z gen.KGB Baranova se po sametové revoluci stal Josef Eichler, který v záp.Čechách zakládal "Společnost přátel USA." V Mar.Lázních se nechal fotografovat vedle am.vel.vyslankyně, která neměla tušení, že má vedle sebe podvodníka. /"Květy", 27/90/.-- Obora Žehušice vydala zajímavé brožurky v angl.jazyku o bílých jelenech. Obomí má tel.číslo 0322-99366, hájovna: 0322-99112.--Airbus Praha-Montreal-Praha stál do 30.4.jen 17.990 Kčs, jindy 26.000.--Také v Košicích vychází "Skaut" o 12ti stranách.-- Am.gen.konzulem v Bratislavě se stal P.Hacker. Zná dobře problémy se slov.separatisty.--"Ameripass" na Greyhound pro USA stojí na týden 120\$,

Sametové salto

Soudce s. Sucharda srdcervoucne slouží Straně. Spokojeně sedí, slasne srká skotskou se sodou. Se spravedlivým smyslem socialistického soudce separuje stránky spisů shrnující socialistické soutěžení soukmenovců skupiny StB. Sedmdesátý sedmý, strana sto - samozvanci spojenci se spikleneckými silami sepisují suplinky, sůznosti slátním sekcím. Se souhlasem shora smete speciální skupina StB smečky sužující soudružské soužití se Sovětským svazem.

Soudce soudruh Sucharda soudí spravedlivě. Slouží Straně, sřezá socialismus, Strana slouží spoluobčanům. Stovky samozvanců sklízí svoji setbu.

Se stejným stereotypem stíhá s. Sucharda soudcování se socialistickým soutěžením, schůzování se sázavskými sobotními siestami.

Samozvanci si stále stěžují, stahují s sebou slušné spoluobčany. Studentské svazy, SPUSA - seiskramentská sběr, stručně shrnuje situaci s. Sucharda. Sedmnáctého slaví studentů svůj svátek. Shromáždění studentů sympatizujících se samozvanci stále silněji skanduje: SVOBODU SLOVA - SESADIT SERVLNÍ SLUHY SOVĚTŮ - SESADIT SENILNÍHO STATNIKA. Sumivá se, svítí stovky svíček. Se skandováním splyvá signál seřazeným sborům. Speciálně secvičené sestavy sadistických siláků SNB sřází skandující studenty. Strikačky, slzáky, skrumáž sténajících - skutečná scenerie socialismu.

Stranický sjezd seznamuje soukmenovce se současnou situací. Studenti stávkují. Se studenty se solidarizují smíchováci. Stěny sjezdové síně stenotypizují slábnoucí sílu stalinistů. Slátní soukolí skrípe. Senilní slátník, slubia Sovětů, sbaluje svůj sotřek. Stěrač Suchardovy soukromé Simky svírá stránku sešitu se slovy SMRT SUCHARDOVI.

Soudce s. Suchardu sřízí srach. Spáchat sebevraždu?

Stranická svodka strikne sděluje - s. Suchardovi - SPEČHÁ!

Soudruhu skartuj spisy! Soudruh Sucharda srozuměn se situací spaluje složky svědeckých spisů stranických slúdlů.

Setkává se se soudruhem Svozilom, spolupracovníkem sekretariátu Strany. Soudruh Svozil se srdečně směje. Sametové sako sladěno se služebními spodkami skutečně sedí. Se sametem soudruhu Suchardo, se sametem: Stojíš stranou. Stačí směnít sako, sametové sluší stejně.

Soudruh Sucharda seřásá srach. Sundává své služební sako současně se stalinovou sovkulpturou, symbolem socialistického soudnictví. Slovičko soudruh supluje slovem Stanislav. Slyší stesky samcových spríznenců - SUSPENDOVAT STARÉ STRUKTURY. Sarkasticky se směje. Strana, symetrála systému se snadno scelí. Soudce Stanislav Sucharda srdcervoucne slouží Sametu. Spokojeně sedí, slasne srká skotskou se sodou...

Bohumil Obrdžálek

pečných pšech v okolí, zjistit, aby lesáci během jejich pobytu přestali s hlukem při kácení stromů. Doporučuje se postarat se o billár, kuželky, golf, setkání s vypravěčem legend nebo o pátrání po pokladech, zanochaných přehajčícími nacisty. Židy a slavenec v Krkonoších - pod zemí, v jezerech a v jeskyních. Coby základní požadavek je brána možnost spojit se v kterýkoli okamžik telefonicky s Ontariem.

KANADSKÝ SEN

Harrachov (ouš) - Zemí, kde žili jejich předci, by rádi v květnu a v červnu poznali Čechokanadáné z Ontaria.

Mají zájem o Harrachov, kam někdy zastali dvanáctistránkový soupis svých přátel, do něj jsme užera nahlédli. Vyjímáme. Hlíde žárodvoho mírohusu nechť pravidelně používá deodorant přehlušující pach potu. Čísli si zuby a z mezor mez, nímí odsrahuje zbytky po stravě. Je Jádnucci, aby eural mentolové bonbóny jeho vlastnosti hrůdy, diplomatický, šarmaniní, vzdušný. Vyznat se v davu, dekávat poskytnout první pomoc při infarktu, alergických nebo popáleninách. Když nehovoří anglicky, musí rajsřit přes telefon stálé spojení s tlumočnickem. Dále vědět, kde všude se po cestách nalézá voda a je-li bakteriologicky nezávadná. Sami soukromí hoteliéři by pak své kanadské zákazníky měli také pečlivě informovat o všech nebez-

O tom, jak snové v kontrastu s harrachovskou skutečností taková slova znějí, vypovídá jen jeden jediný detail. Měsíská telefonní ústředna je tak malá, že starousedlíci se často dlouho nedokážou dotelefonovat ani do nejbližší nemocnice v Jilemnici.

Když se začátkem t.r. v Torontě ustavil přípravný výbor "Klubu přátel Zdáru nad Sázavou", přišel prozatímní předseda František Klimeš na myšlenku, aby byl čestným předsedou jmenován ředitel škol v.v. František Mokřý, který se tam narodil 3.10.1891. Když byl tento vynikající muž dotázán, zda by takovou poctu přijal, dostala jednatelka klubu Anna Thomasonová, roz.Svatoňová, sdělení, že poctu přijímá s radostí a navíc vydavatel "KL" dostal výše uvedenou fotografii. Mezitím zjistil F. Klimeš, že už dnes se ve Zdáru připravují oslavy 100.narozenin p.ředitele Mokřého. Na oslavy se chystají Zdárdáci z Prahy, z Brna a z Ostravy. Vhodnou formou bude rozmožen životopis jubilanta: Otec Jakub byl malý rolník, matka Marie, roz.Hrubá. Oba pocházeli z Nížkova. Mladý František vyšel z klášterní školy ve Zdáře, učitelství ústav v Hradci Králové. Učil od r.1910: na Slovákuku a ve Zdáře, kde od r.41 byl ředitelem měšťanky. Za 1.sv.války byl italským legionářem. Působil v městském zastupitelstvu a v mnoha výborech. Byl v Sokole, založil Selskou jízdu a Střeleckou jednotu, jakož i Hordskou hudbu a Pěvecké kvarteto. Prošel tisíce přednášek, hrál divadlo a cestoval skoro po celém světě. Za 2.války byl aktivně napojen na Obranu národa a gen.Lužu. V 50.letech mu komunisté vzali veškerý majetek. Žije u dcery. Syn František žije od r.65 v USA.

Pozri Jano... To je ten český okupant Kresba Martin Šimek

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

Dirigentovi R.Kubelikovi zemřela v Praze sestra Anita, 86, česká houslová virtuóška. --Video zachycující kariéru dr.Jána Papánka ve Spojených národech po válce lze objednat za \$28 na adrese: Rurovideo, Box 366, Atwood, CA.92601, USA. --V Anglii usazený Rudolf Beck, 77, vyučuje na Management Institutu TGM ve Frenštátě p.R. V cizíně žije od r. 1939. --Prof. Jaroslav V. Pavlík vyučuje na Slezské univerzitě v Opavě, Bezručovo nám. 13, 746 01 Opava, ČSFR. Poslal nám pěknou velikonoční kartu. --Starosta Litomyšle ing. M. Brýdl zvláštním dopisem pozval dp. biskupa Jaroslava Škarvadu na operní festival "Smetanova Litomyšl", který se koná ve dnech 28. až 30. června 91. Nedávná návštěva p. biskupa byla vpravdě historická: řečníci připomněli, že předchůdcem Otce biskupa byl Jan ze Středy, který spravoval diecézi v letech 1353 až 1364. --MUDr. Vavruch ze Švédska napsal, že ho zarmoutila smrt paní Kameníčkové-Keltonové v Torontě. --Dp. Jan Bárta nastoupil duchovní službu mezi krajany v Mnichově po té, co dp. Karel Janoušek byl jmenován vice-rektorem koleje Nepomucenum v Římě. --50. narozeniny oslavil dp. Petr Kolář v Praze; dosud působil v Paříži. --Ant. Kratochvíl a hrabě Richard Belcredi byli promováni na doktory filozofie na Masarykově univerzitě v Brně. --Krajanské publikace z celého světa jsou vítány v Nezávislém dokumentačním středisku, Box 84, 111 21 Praha 1. Archiv řídí T. Hokův. --K. Hrubý z Basileje nám sdělil, že na sjezdu Čs. sociální demokracie v Ostravě 6. a 7. 4. byl prof. Jiří Horák znovu zvolen předsedou a býv. komunist J. Wagner ústředním tajemníkem strany. Nový Ústřední výkonný výbor bude mít 120 členů; z toho jedno místo je pro Čs. sociální demokraty žijící v záp. světě. --V Jižní Africe přistálo prvních 57 Čechů a Slováků, emigrantů přímo z ČSFR. Budou pracovat pro jednu firmu, která dala inserát do Čs. tisku a dostala přes 2.000 žádostí. Další várka přistane v červenci. --Australské "Hlasy" přinesly článek "Křivda-právo-neprávo a p. T. Baňa". --Blanka Kubešová ze Švýcar byla v Praze na představení hry B. Hrabala "Obsluhoval jsem anglického krále". Byla nadšena. --Oto Černý vydal v Uppsale "Závěreční číslo Severovýchodních Listů", ale 13. 3. rozeslal sdělení, podle kterého list znovu vyjde v dubnu t.r. Bude v něm reportáž o "Čs. večeru" v Uppsale za účasti L. Vaculíka. --Ing. J. Škarda se z Anglie přestěhoval na: Nad tratí 18/440, 160 00 Praha 6. Dostal od AMU titul Magister. Píše, že se jen pomalu přizpůsobuje novým poměrům. --Ing. Petra Skopová z Hradce, která je na zahr. praxi na Tasmánii, bude prolétávat Kanadou koncem srpna. Ráda by navštívila několik farem v jižním Ontáriu. --Milena Vašíčková a další 2 kolegyně, které pracují v Madridu jako "nány" by rády do Kanady příští rok. --Květa Pultrová, roz. Fabiánová, z Černilova 72, hledá svého bratra ing. Z. Fabiána, který od r. 48 žil v Holandsku, příp. v Německu. --Ilona Vysoká hledá zas svého strýce V. Grünera, který od r. 1957 žil ve Francii; adresa: Albinistr. 14, 6500 Hainz, Německo. --Prahu navštívil také Zdeněk Hejzlar, který žije 22 let ve Švédsku. V r. 1948 předsedal Svazu české mládeže a byl členem ÚV-KSČ. Jako "pomocník bandy Slánského" byl v r. 52 ze strany vyloučen a poslán do PTP. --A. T. Sas z Austrálie hledá Ivana Jelce, který má žít v Torontě. --Pelikánovy "Listy" lze objednat na adrese: Janáčkovo nábřeží 37, 150 00 Praha 5-Smíchov. --Patery vzácné housle, které někdo ukradl v Muzeu české hudby v Praze, se objevily v Mnichově. Mají hodnotu 40 mil. Kčs. --V. J. Králíček si spokojeně žije na Novém Zélandě. --Firma 68 Publishers z Toronta měla výstavu svých knih v Opavě. --Mnichovský "Mladý Slovák" přinesl článek Jana Beneše "V Česku nechci bydlet". --Jako podnikatel vynikl ve Francii Čs. rodák Erich Spitz, 59. Žil tam od r. 1957. --Pěknou pohlednici z Brna nám poslala Zora Poyser-Plaňavová, rezidentka Bruselu. Byla nadšena přijetím rodiny a přátel. --Evženie Bujnová píše břítké dopisy redakci "Vid. Svob. Listů". --Dr. O. Fiala je novým předsedou skupiny SVU v Sydney v Austrálii, jednatelem dr. P. Faigl. --Loňského sjezdu absolventů reálného gymnasia v Jindřichově Hradci se účastnil také Stan Vanca z Recife v Brazílii. Jeho syn Pavel vede pražskou filiálku firmy Price-Watterhouse na Malé straně. --J. Nestová hledá Pavla Kratochvíla "Fízla". --V Rakousku usedlý Jiří Kohout píše knihu o situaci kolem uranových dolů kolem Příbramě v 50. letech. Doufá, že mu vyjde Kanada. --Lad. Bittman, zpravodajec, který žije v USA, poskytl interview "SL".

NAŠI V USA

Na oslavě 131. narozenin TGM ve Washingtonu promluvil voják, plk. Jaroslav Kašpar-Pátý. --V Denver, Colorado žije T. Cífka, který před 60ti lety v Praze založil slavný 7. skautský oddíl. Má klubovnu ve Veletržním paláci a dnes jej vede inž. Vlad. Pokorný. --F. Smetana z Richmond, VA nemohl být na sjezdu býv. chovanců ústavu pro mladistvé v Zámrsku, ale poslal účastníkům pozdrav. --Vydavatelé revue "Playboy" v USA se rozhodli vydávat českou verzi v nákladu 65.000 výtisků. První číslo bude v pražských ulicích 26. 4. a cena je 99 Kčs. --V Metropolitní opeře v NY měla velký úspěch sopranistka z ČSFR, Edita Gruberová. Před časem to byla Gabriela Beňáčková. --Jára Kohout je už po páté doma od sametové revoluce. Skáče a zpívá, ač je mu 87. --Ve vedení Rady svob. Československa jsou: M. Povolný, M. Fabry, V. Kabeš, Mary Hrabíková-Šámalová, K. Hrubý, M. Knorr, S. Belluš, Ján Gabríny, Š. Papánek a Jan Babinec /za Karpatské Rusíny/. Rada se vyslovila jednoznačně pro jednotnou republiku Čechů a Slováků. --Novým managerem chicagské Sparty se stal Dušan Roller. --T. Cífka znal v Čerčanech Boba Hurikána. --Aktivním dopisovatelem "Čs. týdeníku" je Jan Malát z Providence, RI. --Mílada Hornová napsala pro "Zpravodaj z Washingtonu" vzpomínku na red. V. Fleischer /v lednu t.r. to bylo 7 let, co zemřel/. --Poštovní známky by si rád vyměňoval Fr. Pecka, Sobetuchy 61, 537 01 Chrudim, Czechoslovakia. --Pozdrav z New Hampshire nám zaslal majitel střediska Storybook Resort Inn /Box 129, Glen, NH/, býv. skaut. --Během festivalu čs. kultury v Saratoga, FL. dávali Smetanovu "Hubičku". Umělci z NY zpívali česky. --Prahu navštívila herečka a recitátorka Consuela Morávková, která žila v USA od r. 1979. Doporučila našim doma jógu a její filozofii. -- Ukázkové číslo revue "Carpatho-Rusyn American" zájemcům pošle M. Siváková, 132 Hawthorne St., Edgewood-Pittsburgh, PA. 15218-1416. Tel. /412/ 823-3989-23. 4. bude v LA přednášet rektor KU z Prahy prof. Radim Palouš, v rámci Czechoslovak Spring festivalu. --Krajan Pesel založil loni v Č. Budějovicích firmu Ameriguide a dostal od občanů na 20 milionů korun za akcie firmy. Nyní se proti němu vede tresní stíhání "ve věci podezření z podvodu". --Do Vsetína přijel team házenkářů z USA s trenérem Vojtěchem Marešem, který odešel z domova v r. 1980. Ve Vsetíně se narodil. --Český klasický kytarista Štěpán Rak a herec Alfréd Strejček natočili pro jistou americkou firmu angl. pásmo o Komenském. Uvažují o návštěvě severoam. kontinentu. --Kdo by chtěl pomoci se zasláním lékařských a lékárnických časopisů do ČSFR, nechť se spojí s J. Zběhlíkem, 71 Elton Ave., Trenton, NJ 08620, USA. Největší nedostatek je v Hradci Králové. --V Maine žije vynikající čs. sportovec Václav Hausenblas, který to dotáhl na plukovníka amerického námořnictva. Jeho specialitou byl skok do výšky a v USA vystudoval medicínu. Místo "Václave" mu dnes říkají John. Žije ve státě Maine, kam za ním jezdili přátelé jako Maleček, Vrzáňová, Náchodská, Pachlová, Mrázek, Fikotová a dokonce Jára Kohout. Hausenblas navštívil nedávno Prahu po mnoha letech a byl nadšen. --List "Flint Journal" přinesl zajímavý článek o Ant. Čechovi, 83. Na rozhl. stanici v Owosso, MI řídil programy čs. populární hudby po 33 let. --Ve Westlake Village, CA. zemřel George C. Vojta, 75, jeden z posledních sládků českého původu. Za války sloužil v americkém námořnictvu. Znal ho celé české Chicago, protože po léta pracoval jako sládek Plzeňského pivovaru tamtéž. --Klub čs. kultury v LA nám sdělil, že letošní Cenu Jana Zahradníčka dostal Zdeněk Rotrekl.

HODLÁTE-LI KOUPIIT NEBO PRODAT

DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST

NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI...

obraťte se s důvěrou na

GEORGE J. B. DANES

Family
Trust

Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHÚDKY

2216 BLOOR WEST (u Runy) medel

TORONTO, ONT. M6S 1N4

TEL: 766-8338

Máme také houskové knedlíčky.

Z listu "Alabama Journal", který vychází v Montgomery, jsme se dověděli zajímavé věci o této naší americké krajanice: Narodila se v Trutnově v r. 1937, kde její rodiče měli cukrárnu. Otec se jmenoval Jan Honolka. / Rodičina odešla na západ po únoru 48, přes Maďarsko, 5 osob. Emigrovali do USA a usadili se v Cedar Rapids, Iowa. Eva Honolková maturovala z Aman High School v r. 56 a provdala se za jiného potomorového uprchlíka Fr. Neumana, který si změnil jméno na F. Newman. Padl jako plk. let. ve Vietnamu v únoru 1970. Eva Newmanová má 2 děti a přednášela neúnavně o svém životě a o Československu po celých USA. Její 3 bratři žijí v Dallas, TX. a sestra ve Wichita, Kansas. Eva Newmanová dělá našemu národu jen čest!